

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני :

אל"ם מאיה הלר - שופטת

בעניין :

התובע הצבאי הראשי – המערער (ע"י ב"כ, סרן אבישי שדה)

נגד

ר/XXX סמ"ר ל' י' – המשיב (ע"י ב"כ, עו"ד שמעון בר לב)

ערעור על החלטה של בית הדין הצבאי המחוזי במחוז שיפוטי חיל האוויר שניתנה בתיק ח"א (מחוזי) 41/18 (סא"ל שחר גרינברג – סגן הנשיאה) ביום 1.2.2018. הערעור התקבל.

ה ח ל ט ה

1. ביום 29.1.2018 הוגש נגד המשיב, סמ"ר ל' י', כתב אישום המייחס לו שורה של עבירות מין חמורות. בד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה התביעה הצבאית למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו. במהלך דיון המעצר, ביקשה ההגנה, שהות ללימוד חומר הראיות, טרם קיומו של דיון לגוף בקשתה של התביעה. התביעה לא התנגדה לבקשה זו והמעצר הוארך עד ליום 1.2.2018.

2. ביום 1.2.2018 חזרה התביעה ועתרה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו, תוך שפירטה את תשתית הראיות לכאורית, המבססת, לשיטתה, את כתב האישום ואת סיכויי ההרשעה. מנגד, התנגדה ההגנה לעתירה זו תוך שעמדה על חולשתן של הראיות הלכאוריות שנאספו. בשלהי הדיון, הוצע לבאי-כוח הצדדים, על-ידי בית הדין קמא, להאריך את המעצר הממשי לתקופה קצובה. ההגנה הסכימה להצעה זו. התביעה הצבאית התנגדה לה.

3. בהתאם להסכמת ההגנה להצעתו, החליט בית הדין קמא, כדלקמן :
- "בהתאם לעמדת ההגנה, כמפורט לעיל, ייקצב בשלב זה מעצרו של הנאשם עד יום 01.03.2018 בשעה 14:00, תוך שמירת זכותה של ההגנה להגשת בקשה לעיון חוזר בשאלת מעצרו של הנאשם, ללא הצבעה על נסיבות חדשות".
4. התביעה הצבאית לא השלימה עם קביעה זו ומכאן הערעור שלפניי.
5. בנימוקיה לערעור, עמדה התביעה הצבאית על כך שקציבת המעצר מהווה חריג לכלל הקבוע, שלפיו, בהתקיים ראיות לכאורה ועילות מעצר, שאינן ניתנות להלימה בחלופת מעצר, יש להורות על מעצר ממשי עד לתום ההליכים המשפטיים. נטען, כי במקרה דנן, מאחר שבאי-כוח המשיב הכירו את חומר הראיות וטענו בהתאם לו ומאחר שקציבת המעצר לא נועדה ללימוד חומר הראיות על-ידי בית הדין עד לקבלת החלטה סופית בשאלת המעצר, לא מתקיים החריג לכלל ומשכך, לא היה מקום להורות על הארכת המעצר לתקופה קצובה.
6. במהלך הדיון שלפניי, חלקו באי-כוח הצדדים באשר לפרשנות שיש ליתן להחלטת בית הדין קמא. התביעה הצבאית הטעימה, כי בית הדין קמא הורה על קציבת המעצר לאחר שהשתכנע כי קיימות בתיק זה ראיות לכאורה המצדיקות מעצר ממשי. מנגד, נטען, על-ידי ההגנה, כי המעצר נקצב לתקופה מוגבלת בשל חולשת הראיות.
7. כפי שניתן להיווכח, בית הדין קמא לא נימק את הטעמים שבגינם הורה על הארכת המעצר לתקופה קצובה. בהתאם, סברתי כי אין זה ראוי לפרש את ההחלטה וליצוק בה תוכן, שאינו מבואר בה.
8. לפיכך, הצעתי לבאי-כוח הצדדים להסכים לקבל את ערעור התביעה הצבאית, על מנת לאפשר לבית הדין קמא לנמק את החלטתו האמורה. הצדדים ניאותרו לקבל את הצעתי.
9. אשר על כן, ערעור התביעה מתקבל, במובן זה, שההחלטה תוחזר לבית הדין קמא, על מנת שינומקו הטעמים שהביאו את בית הדין קמא לקצוב את המעצר, כאמור. לאחר קבלת הנימוקים, יכלכלו באי-כוח הצדדים את צעדיהם, בהתאם.
10. בטרם סיום, אציין, כי הובא לידיעתי, שביום 18.2.2018 צפוי להתקיים הליך גישור בתיק זה. על-מנת לאפשר דיון ענייני בהליך הגישור, מוצע, כי נימוקי בית הדין להחלטת המעצר, יינתנו במועד מוקדם ככל הניתן.

11. אוסיף, כי ההגנה פירטה לפניי מועדים אפשריים לשמיעת הוכחות בתיק זה. נוכח כפירת המשיב, תועבר ההחלטה לנשיאת בית-דין ח"א, לשם תיאום מועדים לשמיעת ראיות.

ניתנה היום, כ"ו בשבט התשע"ח, 11 בפברואר 2018, בפומבי ובמעמד המשיב ובאי-כוח הצדדים.

מאיה הלר, אל"ם
שופטת בית הדין הצבאי
ל ע ר ע ו ר י ם

למקור	נאמן	העתק	חתימת המגיה: _____
מכני	קורל	סגן	
הדין	בית	קצינת	תאריך: _____